

1. a)
2. c) „micuț” și „corăbioară”

Ni se cere să încercuim seria care conține doar cuvinte derivate. Când auzim acest cuvânt, „derivate”, ne gândim imediat la sufixe și la prefixe. La **mijloacele interne de îmbogățire a vocabularului**, care sunt trei: **Derivarea, Compunerea și Schimbarea valorii gramaticale**.

Pe foaia de examen, încercuiești numai litera corespunzătoare răspunsului corect, însă eu te sfătuiesc să mergi și să faci demonstrația pe ciornă, să te asiguri.

Dacă este necesar, iei toate cuvintele în parte și le verifici. Dacă ai găsit un singur cuvânt care este format prin alt mijloc de îmbogățire, nu mai pierzi vremea și elimini acea literă.

Facem verificarea pe ciornă:

micuț este un cuvânt format prin derivare de la cuvântul de bază „**mic**” + sufixul diminutival „**-uț**”;

corăbioară este un cuvânt format prin derivare de la cuvântul de bază „**corabie**” + sufixul diminutival „**-ioară**”.

3. d) a pierde vremea

„**A tăia frunză la câini**” este o expresie care înseamnă „a pierde vremea”, „a nu face nimic”.

4. c)

Avem **o relație de omonimie** în enunțurile de la c) = adică **au aceeași formă, dar sens diferit**.

În primul enunț, „golful” se referă la parte a unei mări, iar în al doilea, „golful” face referire la un joc sportiv.

Înainte, însă, facem verificarea și stabilim ce fel de relație există și între cuvintele de la celelalte enunțuri.

La a), avem **o relație de paronimie** (paronimele sunt **cuvintele care seamănă foarte mult ca formă, diferă o literă, dar care sunt diferite ca sens**) literar/literal – „literar” se referă la literatură, spre deosebire de „literal”, care înseamnă „literă cu literă”.

La b), avem **o serie de antonime** = **cuvinte cu sens opus**: supărați ≠ fericiți.

La d), vorbim de posibilitatea cuvintelor de a avea mai multe înțelesuri, de **polisemantism**.

Avem verbul „**a sufla**”, care, în primul enunț, are înțelesul de „a bate”, iar în al doilea este folosit cu sensul de „a stinge lumânarea expirând cu putere asupra flăcării”.

5. La acest exercițiu, ni se cere să alegem trei substantive aflate, ATENȚIE, în CAZURI DIFERITE.

SFAT: pe ciornă, identificeți toate substantivele, stabiliți cazul, abia apoi revii pe foaia de examen și scrii doar trei substantive aflate în diferite cazuri.

Înspre cârmă = avem substantivul „cârmă”, precedat de prepoziția „înspre”, această prepoziție ne ajută să stabilim cazul, care este **acuzativ**, „unde erau mici cabine?” , este un complement circumstanțial de loc, aflat în cazul acuzativ, „unde?” este întrebarea specifică acestui caz;

cabine = este un substantiv în cazul **nominativ**, răspunde la întrebarea „ce?” , „cine?”. Cine face acțiunea? Folosim „cine?” pentru persoane, iar „ce?” pentru lucruri. Asta pentru a nu-l confunda cu un complement direct, în acuzativ, care răspunde și el la întrebarea „ce?”. *Cabinele erau destinate*;

ofițerilor = acest substantiv este în cazul **dativ**, întrucât răspunde la întrebarea „cui?”.

Înspre proră = întâlnim iar prepoziția „înspre”, așadar se află tot în cazul **acuzativ**;

locuința = acesta stă în cazul **nominativ**. „*Ce era?*” „*Cine era?*” – *Locuința era*.

mai avem substantivele „*marinarilor*” și „*mecanicilor*”, ambele aflate în cazul **genitiv**. De ce genitiv? Punem întrebarea: „*a cui locuință?*” Vedem că am pus întrebarea unui substantiv, „locuință”, tocmai de aceea avem un atribut substanțial, aflat în cazul genitiv, pentru că răspunde la întrebarea specifică acestui caz, „a cui?” – „a marinarilor”, „a mecanicilor”.

După această analiză atentă, avem libertatea de a ne întoarce la foaia de examen și de a ne alege trei substantive aflate în cazuri diferite. Eu le aleg pe următoarele:

Substantivul	Cazul substantivului
locuința	nominativ
ofițerilor	dativ
marinarilor	genitiv

6. Avem de alcătuit:

- o propoziție afirmativă, în care verbul „a fi” să aibă valoare predicativă. Adică să aibă sensul de „a exista”, „a se afla”.

Mașina este în parcare.

- o propoziție negativă, în care adjectivul „greu” să fie nume predicativ.

Când auzim de nume predicativ, ne gândim imediat la un predicat nominal (PN), care este alcătuit din verb copulativ + nume predicativ. „a fi” este cel mai cunoscut verb copulativ.

El poate avea, pe lângă valoare predicativă, și valoare copulativă. Când poate fi copulativ? Când NU poate fi înlocuit cu „a se afla”. „a exista”.

Examenul nu este greu.

este = verb copulativ

greu = nume predicativ

} și împreună formează PN (PREDICATUL NOMINAL)

7. Avem de transcris, ATENȚIE, TOATE propozițiile din fraza:

„Fiecare specialist avea o mică bibliotecă trebuitoare studiilor sale/ și, afară de aceasta, aveam o colecție de opere literare în multe limbi./(ce)era menită a ne distra în momentele de osteneală și de urât”./

Neapărat mergem pe ciornă și respectăm toți pașii. Aici <https://meniuliterar.ro/2024/01/10/pasi-in-analiza-unei-fraze-rezolvarea-exercitiului-7-subiectul-i-partea-b-en-2023.html> găsești toți pașii ce trebuie respectați atunci când analizăm o frază.

*Observăm că avem **trei predicate**, așadar vom avea **trei propoziții**, după cum urmează:*

1., „Fiecare specialist avea o mică bibliotecă trebuitoare studiilor sale” – propoziție principală;

2., „afară de aceasta, aveam o colecție de opere literare în multe limbi” – propoziție principală;

Propozițiile 1 și 2 sunt ambele principale, legate prin conjuncția coordonatoare copulativă „și”.

Această conjuncție leagă două propoziții de același fel. În cazul acesta, două propoziții principale

3., „ce era menită a ne distra în momentele de osteneală și de urât” - propoziție subordonată atributivă.

8. *După-amiază, **deodată**, cerul s-a **înnorat**, căpătând culoarea înspăimântătoare a **cenușii**, iar **marea s-a tulburat, aruncându-și** valurile până în mijlocul **plajei** noastre.*